

[Alsing Andersen.]

kommet for langt ud. Saaledes optraadte denne Mand her i Landet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning, og derefter faar Ordføreren for Forespørgerne Ordet.

Kristen Amby: Det sidste Eksempel viser, at Manden ingen Takt har haft, men det store Spørgsmaal, der staar tilbage, er: Hvis det kun drejer sig om dette, vil man saa udvise en politisk Flygtning, som risikerer Livet — hvad der slet ikke er Tale om her —, naar han kommer tilbage til det Land, han er flygtet fra (*Afbrydelse:* Nej.) Nej, siger man, men man har sagt, at det er en Betingelse for at nyde Asylret som politisk Flygtning, at man ikke udøver politisk Agitation. Det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen har sagt: Ja, man maa naturligvis have Lov til under behørig Form at give Udtryk for sin politiske Anskuelse — det er nogenlunde det samme, jeg har sagt —, men hvis man viser den Mangel paa Takt, der her er Tale om, og skaber udenrigspolitiske Vanskeligheder for Landet, viger alt for Hensynet til Staten. Jeg synes, det afgørende er, at man ikke, hvis man virkelig vil respektere Asylretten, selv om en Mand er taktløs og besværlig, skal kunne udvise ham, hvis han virkelig er en politisk Flygtning, der risikerer Livet og det, der kan være værre, og med Hensyn til dette synes jeg ikke, Stillingen er blevet klar. Jeg vilde være betrygget ved at vide, at Administrationen altid vil følge det Princip, at hvis det virkelig drejer sig om en politisk Flygtning, skal der uhyre stærke Grunde til at vise ham tilbage til det Land, hvor han risikerer det, jeg har nævnt.

Ordføreren for Forespørgerne (Starcke): Jeg forstod paa den højtærede Justitsminister, at han gerne vilde have haft, at jeg havde henvendt mig til ham for at faa disse Oplysninger, men det, der var Meningen med denne Forespørgsel, var dels at give Offentligheden Adgang til at faa disse Oplysninger, dels at give den højtærede Justitsminister Lejlighed til at forsvare og forklare sin Handling, som en meget stor Del af Befolkningen ikke har kunnet forstaa, og som den har reageret imod. Som Bevis paa dette sidste skal jeg nævne, at Rigsdagen og den høje Regering har faaet adskillige Adresser. Derfor fandt jeg det rimeligt, at denne Sag blev fremdraget her i Tinget.

I sit meget omtalte Interview med „Sorø Amtstidende“ nævnte den højtærede Justitsminister ogsaa, at Henri Prien havde givet forkerte Oplysninger, da han havde søgt om dansk Indfødsret. Prien oplyser, at han aldrig nogen Sinde har ansøgt om dansk Indfødsret. Det er blevet oplyst af den højtærede Justitsminister, at Begrundelsen for at kalde ham for Svindler var, at han havde tilbudt sin Assistance i Kampen mod Danskheden i Sydslesvig. Jeg ved ikke, hvad det støtter sig paa, men jeg synes, den højtærede Justitsminister henviste til, at Prien selv havde oplyst det. I en Redegørelse, som Prien har sendt til forskellige Personer her i Landet, skriver han — jeg beder om Tilladelse til et kort Citat —:

„Efter at have afbrudt Forbindelsen til Arbejderbevægelsen, som han kritiserede stærkt for dens autoritære, preussisk-centralistiske Tendenser, forsøgte Prien gennem Pressen at gøre en Indsats for den demokratiske Nyopbygning, der laa ham saa stærkt paa Sinde. Hans glimrende Forbindelser bl. a. til Forlægger Möller, Rendsborg, Forlægger Iselt, Husum, Overpræsident Steltzer kom ham til Nytte. Han nomineredes som Chefredaktør ved „Landeszeitung“ i Rendsborg, og det lykkedes ham at faa hele Pressen i Slesvig-Holsten til at gaa med til at oprette et fælles Pressebureau i Flensborg under hans Ledelse“.

Man kan saa diskutere, om det er i tysk Tjeneste; for mine Øjne ser det mere ud til at være i Demokratiets Tjeneste.

Beskyldningen om, at han er Kommunist, bygger, saavidt jeg har kunnet forstaa den højtærede Justitsminister, egentlig udelukkende paa det, at han har søgt Forbindelse med den danske Kommunes „Røde Hjælp“, efter at han var kommet fra Tyskland, hvor han havde haft Forbindelse med den socialdemokratiske „Rote Hilfe“. Det er derfor uberettiget, naar den højtærede Justitsminister taler om, at han nu vilde ride paa en Konjunkturbølge, naar man som Basis bruger en saa spinkel Begivenhed, der oven i Købet ligger helt tilbage til 1934.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Priens Afstamning kan jeg henvise til den Bog „Er det Frihed?“, som Henri Prien har udsendt, og hvor Hagerups Forlag paa Bagsiden skriver:

„Bogens Forfatter, Redaktør Henri Prien, er en sydslesvigsk Socialdemokrat af dansk Afstamning — Bedstefaderen kæmpede i 1864 paa Dybbøl som dansk Gardist“.